

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

3.nodaļa: Tumšās tieksmes.

286.

Vajag, patiešām, apliecināt atšķirību starp mediumismu un patieso garīgo attīstību. Grāmatas par visādiem hatha jogiskiem vingrinājumiem sējušas daudz posta. Kāda tumsīga doma, ka augstāko un izsmalcinātāko iespējams sasniegt tīri mehāniskā ceļā! Jūs rakstāt gluži pareizi, ka cilvēki, tiecoties pēc garīgās attīstības (pie kam viņi to bieži izprot kā psihisku izpausmju sasniegumu) gluži piemirst, ka bez aktīvas kalpošanas vispārības labumam šāda attīstība būs vienpusīga un neizturīga. Vienīgi saskarsme ar cilvēkiem iedezina mūsu iekšējās ugunis. Vienīgi saskaroties ar tiem, varam sevi pārbaudīt un uzasināt un norūdīt sava gara asmeni. Vajadzīga, bez šaubām, zināma izolācija un periodiska vientulība spēku atjaunošanai, bet pilnīga vientulība nekad nevar atraisīt mūsos to spēku spriegumu, kas vienīgais dara iespējamu viņu izsmalcinājumu. To apstiprina daudzas vietas Mācībā. Tā "Morijas Dārza Lapu" II daļā, 49. lpp. sacīts: "Kristus un Budas tuvākie līdzstrādnieki nelietoja maģiskas formulas, bet darbojās, pilnīgi saplūstot ar garu. Tāpēc jaunajā evolūcijā mākslīgie paņēmieni jāatmet. Jogisma mehānika vairs neatbilst pasaules atjaunošanas darbam", un tālāk, "Cik reizes Svētītajiem vajadzēja atgriezties uz Zemes, jo tie pūlī nesa vairāk sajūsmas nekā dzīves celtniecības. Mēs esam noteikti pret klosteriem kā pret dzīves antitēzi... Tieši no dzīves vajag atnākt..." Tāpat arī "Agni Joga" 165 p. vidū "Radža Joga, Žnana Joga, Bhakti Joga – visas tās izsargās no īstenības (no aktīvas piedalīšanās dzīvē) un tāpēc nevar ieiet nākotnes evolūcijā" un 163... "Visapvienojošākā Joga (Agni Joga) uzliek pienākumu veidot visu dzīvi ievērojot attiecīgu ārēji nemanāmu disciplīnu", tas ir, ceļot dzīvi, jāievēro zināma piesardzība un norādītais veselības režīms. Tā, izsekojot cilvēces Lielo Skolotāju dzīvi, mēs redzam, ka neviens no Viņiem nevairījās dzīves, bet atdeva visus savus garīgos un fiziskos spēkus kalpošanai vispārības labumam. Tāpēc sekosim visā šiem pašai dziedzības cēlo varoņdarbu diženajiem piemēriem. Pašai dziedzības vainags tik mirdzošs!

287.

Jā, atradamiēs Āzijā, jūs runāsit par nogurumu, kas radies darbojoties notikumos, Amerikā neviens to neizpratīs un neticēs. Cilvēcei laiks iemācīties cienīt garīgo, paplašināt apziņu. Bez jebkādas maģijas, mēs piedalāmies lielos attālumos. Mēs iedvesmojam domas, mēs rakstām vēstules un cilvēki tādējādi savstarpēji sadarbojas daudz vairāk nekā to domā. Tāpēc jo vairāk vajag izvairīties no jebkuras ļaunas sākotnes. Jābūt labākiem, izprotot vispasaules labumu. Jāpieradina sava sirds pie labuma iedarbīguma. Līdzīgi pieredzējušiem cīnītājiem jāatzīst labuma spēks. Nekāds ļauns spēks neuzvarēs labo. Neuzskatīsim to par kaut ko gudru. Viltība nav gudrība un, protams, nemīt sirdī. Mēs apstiprinām zināšanas ceļus, bet neaiziesim klusēdami garām labajam, kas ir radoša sākotne.

288.

Dažos cilvēkos ir neparasti stiprs atavisms. Viņu prāts nekādi nespēj uzsākt jaunu ceļu, vecās slīdes kavē katru progresu, bet viņi to nepamana. Bet piesardzīgi uzliktās

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA
Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.
3.nodaļa: Tumšās tieksmes.

mūžsenās aizsargbrilles, visādu dogmu un aizliegsmju veidā, atradinājušas no plašiem apvāršņiem. Lūk, kāpēc evolūcijas process tik lēns, kosmiskais līdzsvars traucēts, un cilvēcei jāsamaksā par savu kūtrību ar drausmīgu satricinājumu un revolūciju pārdzīvojumiem.